

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.790 van 21 januari 2000
in de zaak A. 84.602/VII-18.490.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. ORIJ,
kantoor houdende te BORGLOON,
Gillebroeckstraat 16

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Albanese nationaliteit, op 8 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 1999 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 augustus 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennisgebracht op 5 mei 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 december 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. ORIJ, die verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De heer XXX, van Albanese nationaliteit, is in België binnengekomen op 3 november 1993 en heeft zich op 15 april 1998 voor de tweede maal vluchteling verklaard.

1.2. De beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 augustus 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, luidt als volgt :

"(...)

Toepassing van artikel 52 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd bij de wet van 6 mei 1993 en 15 juli 1996 :

daar de aanvraag kennelijk ongegrond is omdat de vreemdeling geen gegeven aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

Betrokkene diende op 05.11.93 een eerste asielaanvraag in. Deze werd in maart 1994 besloten met een negatieve beslissing van het CGVS. Betrokkene zou nadien zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Betrokkene kende de eerste jaren geen noemenswaardige problemen. Sinds twee jaar zou hij lid zijn geworden van PLL (monarchistische partij). Sindsdien zou hij problemen hebben gekregen (dreigtelefoons en aanslagen). Deze problemen wo(o)rden echter blijkbaar veroorzaakt door privé-personen en getuigen derhalve niet van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Met zijn autoriteiten kende betrokkene trouwens geen noemenswaardige problemen. Hij werd na zijn terugkeer naar zijn land blijkbaar door hen niet gearresteerd of veroordeeld. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden afgeleid dat betrokkene onvoldoende gegevens aanbrengt die erop wijzen dat zijn leven of vrijheid in gevaar zouden zijn om redenen vermeld in de Vluchtelingenconventie. Zijn asielaanvraag is dan ook ongegrond.

(...)"

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 augustus 1998 tot weigering van verblijf, luidt als volgt :

"(...)

Aan betrokkene werd op 15 maart 1999 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 11 augustus 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij

ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.
(...)".

2. Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat, wat de eerste schorsingsvoorwaarde betreft, verzoeker in een eerste middel het volgende aanvoert :

"1. Schending van de regel van behoorlijk bestuur :
Verzoeker meent op de eerste plaats dat de Commissaris-Generaal in de aangevochten beslissing op manifeste wijze de regel van behoorlijk bestuur heeft geschonden.

Indien de Commissaris-Generaal beslist de asielzoeker op te roepen voor een verhoor, en deze afwezig is wegens ziekte doch door het opzenden van een geneeskundig attest zijn wil te kennen geeft om gehoord te worden, kan de Commissaris-Generaal dit getuigschrift niet naast zich neerleggen en een bevestigende beslissing nemen zonder meer (...).

Dit middel is dusdanig ernstig dat een vernietiging van de beslissing zich opdringt.

Verzoeker dient in het kader van zijn asielaanvraag gehoord te worden, ter gelegenheid waarvan hij uitgebreid en in detail en voor zover nog nodig kan

toelichten waarom hij zijn land is ontvlucht. Bij gebreke hieraan kan de Commissaris-Generaal nooit ten genoegen van recht de aanvraag van verzoeker toetsen aan de Conventie van Genève.";

Overwegende dat verzoeker aanvoert dat "de regel van behoorlijk bestuur" werd geschonden;

Overwegende dat verzoeker niet preciseert over welke regel van behoorlijk bestuur het gaat, zodat het eerste middel niet ontvankelijk is; dat deze exceptie ambtshalve door de Raad van State wordt opgeworpen;

3.1.2. Overwegende dat verzoeker een tweede middel aanvoert dat luidt :

"2. Schending van de motiveringsplicht :

Dit middel is twee-ledig :

1. Enerzijds wordt de motiveringsplicht geschonden, waar de Commissaris-Generaal motiveert dat verzoeker 'zonder geldige reden binnen de maand na verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping', nu verzoeker wel degelijk 14 dagen na de oproeping heeft gereageerd door verzending van het medisch attest. De motivering van de Commissaris-Generaal berust met andere woorden op foutieve feitelijke gegevens, en is on-correct.
2. Anderzijds wordt de motiveringsplicht, als opgelegd in artt. 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de artt. 52 en 62 van de Vreemdelingenwet, geschonden nu de argumenten die door verzoeker werden aangehaald in zijn dringend beroep en in het formulier tot aanvraag van erkenning als vluchteling niet in het minst werden beantwoord.";

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt :

"a. Enerzijds zou de motivering incorrect zijn omdat ze vermeldt dat verzoeker 'zonder geldige reden binnen de maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping'. Zoals hiervoor werd uiteengezet legde verzoeker een medisch attest van

een neuropsychiater neer waarop niet stond ingevuld of hij ten gevolge van zijn ziekte zijn woning mocht verlaten. Contactname met de attesterende arts leerde dat verzoeker een volledig ander doel had met het attest. Bijgevolg kon de Commissaris-generaal terecht besluiten dat verzoeker geen geldige reden had om niet op het interview op het Commissariaat-generaal van 01 april 1999 aanwezig te zijn.

b. Daarnaast zou volgens verzoeker de Commissaris-generaal geen rekening hebben gehouden met de argumenten door verzoeker aangehaald in zijn dringend beroepschrift en in het formulier 'aanvraag tot erkenning van vluchteling'. Verweerder antwoordt dat hij ogv. de argumenten door verzoeker aangehaald in voormelde documenten geen beslissing kon nemen. Het is om die reden dat verzoeker herhaaldelijk werd geconvoceerd om zijn asielmotieven tijdens een interview op het Commissariaat-generaal nader uiteen te zetten. Verzoeker ging hier echter niet op in. Aan verweerder kan niet de verplichting worden opgelegd te motiveren ogv. onvolledige of onduidelijke gegevens aangezien hij op die manier zijn motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting zou schenden.";

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de opdracht heeft om zich met kennis van zaken uit te spreken over de ontvankelijkheid van de asielaanvraag door te onderzoeken of de motieven van de asielzoeker correct en eerlijk zijn; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hiervoor de asielzoeker kan oproepen voor een verhoor om de argumenten van de asielzoeker aangehaald in zijn dringend beroepschrift te onderzoeken; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen herhaalde pogingen heeft ondernomen om verzoeker te horen, teneinde een gemotiveerde beslissing te kunnen nemen; dat in de nota van het Commissariaat-generaal op goede gronden in dit verband het volgende wordt aangevoerd :

"Verweerder merkt op dat hij, gelet op het administratief karakter van de procedure, geenszins de verplichting heeft een kandidaat-vluchteling te horen. Uit het administratief dossier blijkt dat verweerder verzoeker maar liefst vijf maal heeft opgeroepen om zijn asielmotieven op het

Commissariaat-generaal te komen toelichten (op 05/10/1998, 26/10/1998, 30/11/1998, 25/01/1999, 01/04/1999). Op geen van deze geplande interviews was verzoeker aanwezig. Met uitzondering van de eerste oproeping, waarbij verzoeker een adreswijziging had medegedeeld, legde verzoeker steeds kort vóór of na het voorziene interview een doktersattest neer om zijn afwezigheid op het interview te motiveren. Alle door verzoeker neergelegde doktersattesten waren afkomstig van verschillende dokters. Per aangetekende brief met ontvangstbewijs van 15 maart 1999 werd verzoeker op 01 april 1999 een laatste maal door de Commissaris-generaal geconvoceerd. Bij aangetekende brief van 29 maart 1999 deelde verzoeker aan verweerder mee dat hij niet op het interview van 01 april 1999 aanwezig zou zijn. Bij eenzelfde brief maakte hij een attest van een neuropsychiater aan verweerder over. Nadere studie van het attest leerde dat er niet was op aangeduid of verzoeker ten gevolge van zijn ziekte zijn woning mocht verlaten. Dit noopte de behandelende jurist ertoe telefonisch contact op te nemen met de behandelende neuropsychiater (...), om hieromtrent meer duidelijkheid te krijgen. Deze laatste verklaarde dat hij helemaal niet op de hoogte was van verzoekers oproeping voor het Commissariaat-generaal en verklaarde dat het door hem uitgeschreven medisch attest helemaal niet bedoeld was om verzoekers afwezigheid op het interview voor het Commissariaat-generaal te verantwoorden. Verzoeker had daarentegen gezegd dat het doktersattest bestemd was voor zijn werk. Ten gevolge hiervan, en gezien het feit dat verweerder verzoeker vijfmaal de mogelijkheid heeft geboden zijn asielmotieven op het Commissariaat-generaal te komen toelichten, werd door de Commissaris-generaal beslist om in hoofde van verzoeker een bevestigende beslissing van weigering van verblijf te nemen, aangezien hij zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping, noch aan de vraag om inlichtingen erin vervat. Verzoeker bleef eveneens telkenmale in gebreke de elementen die hij ter ondersteuning van zijn asielaanvraag wilde inroepen schriftelijk aan het Commissariaat-generaal over te maken.";

dat de Raad van State deze argumentatie beaamt en tot de hare maakt, omdat zij op het eerste gezicht wordt bevestigd door de gegevens van het administratief dossier; dat bijgevolg het tweede middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op éénentwintig januari tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.